

Hristos, templul lui Dumnezeu

Joi, 10 martie 2005

Gili Cârstea

“Omenescul lui Hristos este totul pentru noi. Este lanțul de aur care leagă sufletele noastre de Hristos, și prin Hristos de Dumnezeu. Acesta trebuie să fie studiul nostru. Hristos a fost un om adevărat; El a dovedit umilința Sa devenind om. Și totuși, El era Dumnezeu în trup. Când ne aplecăm asupra acestui subiect am face bine să ascultăm cuvintele spuse de Hristos lui Moise lângă rugul aprins: “Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este un pământ sfânt.” Ar trebui să venim la acest studiu cu umilința unui ucenic, cu inima zdrobită. Studiul întrupării lui Hristos este un teren fertil, care va răsplăti pe cercetătorul care sapă adânc după adevărul ascuns” (YI, 13 octombrie 1898).

Cu o altă ocazie, sora White spunea că studiul neprihănirii lui Hristos va înghiți toate celelalte subiecte – sau că, cel puțin așa ar dori Dumnezeu. Dacă acest timp a sosit, atunci este imperios necesar să facem din întruparea lui Hristos studiul nostru, căci adevărurile ascunse aici clarifică multe aspecte esențiale ale neprihănirii lui Hristos în contextul marii controversă.

Ideea că Hristos era “Cel pe care Îl reprezentau toate aceste ceremonii” (6T 249) nu este străină gândirii teologice adventiste. Tot așa, există consens în acceptarea ideii că fiecare detaliu al templului de la Ierusalim îl reprezenta pe Hristos. Și totuși, există atâta opoziție față de adevărul că El este adevăratul Sanctuar al noului legământ, în care suntem invitați să intrăm prin credință.

Suntem uimiți de orbirea savanților lui Israel, care făcuseră din cercetarea Scripturilor scopul vieții lor, și totuși nu reușeau să descopere în lege pe Cel despre care vorbea legea și care acum era în mijlocul lor.

“Felul în care explicau învățătorii evrei Scripturile, repetarea nesfârșită de proverbe și povești, L-au făcut pe Isus să rostească cuvintele: “Când se apropie de Mine, poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lor este departe de Mine.” Ei efectuau în curtea templului toată suita de ceremonii. Ei aduceau jertfe care erau tipul Jertfei celei mari, spunând prin ceremonii lor: “Vino, Doamne!” Și totuși, Hristos, Cel pe care Îl reprezentau toate aceste ceremonii, se afla printre ei, dar ei nici nu L-au recunoscut, nici nu L-au primit” (6T 249).

Dacă, așa cum spune sora White, toate ceremoniile erau un tip al lui Hristos, nu ar fi înțelept să ne întrebăm astăzi dacă noi înțelegem mai bine ca fariseii că toate elementele sistemului ceremonial îl reprezintă pe Hristos? Înțelegem noi mai bine ca ei că Isus era templul acela ridicat pentru ca Dumnezeu să locuiască în el? Ei priveau cu mare stimă templul din Ierusalim, dar nu erau dispuși să accepte că el nu era decât o pildă. Noi, care suntem însărcinați să spunem lumii că foarte curând sanctuarul urmează să fie curățit, și care ne-am găsit identitatea în tainicele cuvinte din Daniel 8,14, înțelegem noi mai bine ca ei realitatea din spatele sanctuarului? Înțelegem noi de ce a fost nevoie să vină printre noi "Dumnezeu descoperit în trup?"

Făgăduința din Maleahi 3 nu a fost niciodată mai aproape de împlinirea ei, acum, când mulți din biserică descoperă valoarea inestimabilă a sanctuarului pe "calea consacrată către desăvârșirea creștină."